

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 13 September•, 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 September•, 2011 20:31•

இந்தக் கட்டுரைத் தொடரை ஆரம்பித்ததே 1961-ல் நான் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் தமிழ் சமீகம் என்ற கைகாவது ஒரு கலை உணர்வு கொண்ட சமீகமாக இருக்கும் என்பதில் எனக்கு சந்தேகம் என்ற எழுதியிருந்ததையும் அந்த மிகக் கசப்பான ஆர்டம் போன்ற தமிழ் சமீகத்தின் குணச்சித்திரம் அன்று என மனத்தில் பட்டது இன்று வரையெய்யாகிக் கொண்டிருக்கும் அவலத்தைச் சூட்டிக் காட்டிச் சொல்லியே ஆரம்பித்தேன். அறுபது வருடங்கள் கடந்து விட்டன. அது பற்றி இன்று மறுபடியும் யோசிக்கும் போதுகூட அந்த ஆர்டம், இனியாவது என்றாவது பொய்த்துப் போகக்கூடும் என்று சொல்லுவதற்கான சூசகங்கள் ஏதும் அடிவானம் பிடியதைத் தொடும் எல்லையில் கூட, ஒரு சிறு கரும்புள்ளியாகக் கட்டத் தனியேபடவாதாயில்லை.

இக்கட்டுரைத் தொடருக்கு வரும் எதிர்வின்கைகள் இருபெரும் வகைகளில் அடங்கும். ஒன்று, நான் நம் தமிழ் சினிமாவைப் பற்றி ஒரு வெறுப்புணர்வுடன், அசிங்கமாக எழுதுவதாக சொல்லும் தரப்பு. இத்தரப்பு, என்மீது அடங்காத கோபத்தில், நான் சொல்வது எதையும் கருத்தில் கொள்ளாமல், தமிழ் சினிமாவின் கனவாலக மயக்கத்தில், நமது ஸ்டார்களின் - (சுப்பர், சூப்பர் ம், மகொ என்றெனப்படும், இன்னும் என்னென்ன ரகங்கள் உண்டோ எல்லா ரகங்களையும் 'சார்' வகையறாக்களையும் சேர்த்துத்தான்) - மாயா ஜால பிரகாசத்தில் கண்கூசி நிற்கும் ரகத்தைச் சேர்ந்தது. இரண்டாவது தரப்பு, நான் இதையெல்லாம் ஏதோ இப்போது தான் எழுத்த்தொடங்கியிருப்பதாகவும், இதன் முன்னரே சொல்லியிருந்தால் தமிழ் சினிமா இதற்குள் உருப்பட்டிருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் எழுதுகிறவர்கள். தமிழ் சமீகத்தைப் பற்றிக் கொண்டுவருவது, இதன் விட, உண்மையைக் குறிப்பிடும் புறம்பான, கற்பனையான, தமிழ் சமீகத்தை ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம் விடாது பிடித்திருக்கும் நோயைப் பற்றிய தவறான கணிப்பும் சிகிச்சையும் வறே என இரக்கக் கூடும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இவர்களுக்கு நான் சொல்வது பிடித்திருக்கிறது, ஆதலால் இந்த அவல நிலை மாற வேண்டும் என்ற ஆவலில், அவர்கள் இத்தகைய ஒரு அசாதாரண நம்பிக்கை கொள்கிறார்கள் என்றே எடுத்துக் கொள்கிறேன். நூற்றாண்டுக் காலமாக பிடித்திருக்கும் நோய், காலம் செல்லச் செல்ல முற்றிக்கொண்டுவருவது அந்த நோய், அது பற்றி, அது நோய் என்ற உணர்வு கூட இல்லாது, மாறாக அதைக் கண்டு பெருமையும் கர்வமும் கொள்ளும் சமீகம், தாம் ஏதோ உலகத் தரத்துக்கு உயர்ந்து விட்டதாக எண்ணும் பிரமையில் இருக்கும் சமீகம், இப்படி ஒரு சில கட்டுரைகளால், சினிமாத் துறைக்கு வளியே இருக்கும் ஒரு சிலர் வளிப்படுத்தும் கருத்துக்களால் மாறி விடும் என்று எப்படி கனவு காணமுடிகிறது?

ஏதோ ஒன்று மாதலில் நிகழ வேண்டும். "இதென்னய்யா இது? ஓரே பதைத்தாரக்"

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

கதை தாடடம் இருக்கா? நம் மனை என்ன மடையென்ன நனைச்சிட்டு இருக்காங்க இவனாக. இவனுங்களுக்காகத் தான் மீளப் பெண்ணு கிடக்காமல், நம்ம எல்லாருக்குமில்ல ஒட்டு மொத்தமா மீளப் பெண்ணு கிடக்காமல் நனைச்சிட்டுக்கொண்டிருக்கோம், கப்போதிப் பயலாவ” என்று மக்கள். இந்த தமிழ் சினிமா என்னும் விவஸ்தை கிட்ட ஆட்டத்தை அறவையே ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். அது தான் நியாயமாக, மக்களின் பொதுப்படுத்திச் செய்திருக்க வேண்டும்.

அல்லது, இந்த சினிமா உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் இருக்கும், (இருக்கும் என்று தான் நினைக்கிறேன். எல்லா ஜீவனங்களுக்கும் கடவுள் அருளால் பொதுப்படுத்தியும் இருக்கத் தான் செய்கிறது) தம் வீட்டுப் பரணில் தக்கி எறியப் பட்டிருக்கும் தங்கள் பொதுப்படுத்தியதைத் திரும்ப எடுத்து வந்து, பின் தான் ஸ்டுடியோக்குள் நுழைய வேண்டும். அது நடக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

1960-61 வருடங்களில் எழுதிய “பாலையும் வாழையும்” கட்டுரையிலா, இல்லையென்பதையே மனிதன் கட்டுரையிலா எதில் என்று சரியாக எனக்கு இப்போது நினைவில் இல்லை. திரைப்படம் என்பது முழுக்க முழுக்க இயக்குனரின் படப்பிடிப்புத் தான். அதில் மற்ற எல்லாமே அவர் விரல்கள் இயக்கும் கயிறுசவையுக்கு ஏற்ப ஆடும் பாவகைகள் தான் என்று எழுதியிருந்தேன். அந்தக் கருத்து என்னோடு நின்றது. அந்த வருடக் கட்டுரையோடு நின்றது. சரியாகச் சொல்லப் போனால், “அடக்கம் செய்யப்பட்ட விட்டது.. அது என்னவிட்டது, எழுதப்பட்ட அச்சிடப்பட்ட பக்கத்தையெல்லாம் இன்னொருவருக்கு நகர்த்தத் தகுந்த காலம் கட்ட ஏதும் இல்லை. இதனை நான் ஏதோ நான் எழுதி விட்டதால் சினிமா உலகம் திருந்தி விடும் என்று சொல்பவர்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

இது சினிமாத் துறையிலிருந்து எழ வேண்டும். பராசக்தி வசனத்தைப் படித்தும், பீம் சிங்க ருணாநிதியிடம், “இதென்னங்க உங்க கச்சிக் கட்டத்திலே பசேற மாதிரி இருக்கு. கோர்ட்டிலே எல்லாம் இப்பி பசேமாட்டாங்கன்னு தெரியாதுங்களை உங்களுக்கு?. இதெல்லாம் பெரியார் திடல்லே கச்சிக்காரங்க கட்டத்திலேதான் எடுக்கும். மொதல்லே ஒண்ணு ரெண்டு கோர்ட்டுக்குப் போய் அங்கே என்ன எப்பி நடக்குதுன்னு பாத்துட்டு, இதையெல்லாம் திருத்தி எழுதிட்டு வாங்க. உங்க இஷ்டத்துக்கு எதையும் எழுதிட்டு வந்தா ஆச்சா, இது சினிமாங்க, உங்க கச்சி பொதுக்கட்டம் இல்லே” என்று அடுத்த நிமிடம் திருப்பிக் கொடுத்திருப்பார், அவருடைய பொதுப்படுத்திய பையன்படுத்தி இருந்தால். அது நடக்கவில்லை. மாறாக, அது தமிழ் சினிமாவில் ஒரு புரட்சியை, புது அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி வைத்த மலை கல்லாகிவிட்டது. இன்று வரை அது தொடர்கிறது.

அசோக்குமார் என்று ஒரு ஹிந்தி நடிகர். அச்சுத் கன்யா காலத்திலிருந்து அவர் ஒரு ஹீரோ. அதாவது நாற்பது களிலிருந்து. ஐம்பதுகளில், திலீப் குமார், தவே ஆனந்த்,

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

ராஜ் கப்பர் ஆகியோரின் சிகரத தில் இல் லையென றாலும் அடூத த படியில் அவரும் ஒருவர். அவரை தமிழ் ப் படம் அழைத் தது. வாசனோ, மயெய் ப் ப் சட்ெ டியாரோ, யாரென் று நினைவில் இல் லை. மூதல் நாளே ஷ்ட் டிங் ப் போது, அவர் சொன்னாராம். “ பக் கத்திலே தானே இருக் கீ ங் க பின்னே என்னத் துக் கு இந் தக் க் ப் ச் சல் ப் போடீ ங் க? ரெண்ட் ப் ரோம். மெதுவா எப் ப் போதும் ப் சேறாப் போல் ப் சேங் களனே. ஏன் இப் பி உரக் கக் கத் திக் கத் திப் ப் சேறீ ங் க?” என் றாராம். பராசக் தி, நடிகர் திலகம் “ஓடினாள், ஓடினாள்... சமாசாரங் க” எல் லாம் நமக் குப் பொரச் சி ஆயிடுச் சே. உணர்ச் சிப் பொங் க் நடிக் கறதுண் ணு அரத் தமாமே அதுக் கு, நாமும் ஏதாச் சும் ஒரு திலகம் ஆகணுமில் லே, உப் ப் ச் சப் பில் லாமே ப் சேினா எப் பி? அசோக் குமாருக் கு இருந் தது வறெும்ப் பொதுப் புத் தி. நம் ம் சினிமா வரலாறு என் ன, கலாச் சாரம் என் ன, , பண்பாடு என் ன, அது எதினாச் சும் அவருக் குத் திரியுமா என் ன? விஷயம் திரியாம ப் சேிப் ப் ட்டாரு. எனவே அவர் கட்ெத் தை நாம் கண் டுக் கவே இல் லை. பீ ம் சிங் வாய் ம் டி இருந் த அந் த கணம் ம்.க.கருணாநிதியின் வசனம் சினிமாவானது. அவரும் கலஞர் ஆனார். விழுப் புரம் கணசேன் ப் ட்டக் க் ப் ச் சல் அவரை நடிகர் திலகம் ஆக் கியது..

அதற் கு முன்னால், தியாகராஜ் பாகவதர் தான் சினிமாவாக இருந்தார்.. அவர் பாட் டுக் காக அவரையும் பாட் டையும் மையமாகக் கொண் டு சினிமா உருவானது. கட்ெக் சுகமாக இருக் கலாம். (அன் று 40-50 களில். ஆனால், இன் று “உயிரணுக் கள் உட் ம் பில் எத் தனை” என் று கிதாரை வதைத் துக் கொண் டுத் தின் அமரிக் க பாலவைத் தில் பாட் வண் டும் “கா. கா. கா...பாட் டு.ஆரம் பித் து வதைத் த் புரட் சி) அன் று எந் த இயக் குனரும் பாகவதரிடம், “சரிங் க் நல் லா பாட் டீ ங் க.அதெல் லாம் சரத் தான். கக்ெக் சுகமாத் தான் இருக் கு. ஆனால் இதெல் லாம் சினிமா இல் லிங் க். இதுக் கு இசை நாடகம் ணு சொல் லுவாங் க். பாட் டி லயே. கத் தை சொல் ற நாடகம்.” என் று யாரும் நினைக் கவில் லை. சொல் லவில் லை. அப் ப் போது பாட் டாவது கட்ெக் சுகமாயிருந் தது. ப் போகுது ப் போ,” என் று விட் த் தோன் றியது. அது இப் ப் போது, “நாக் க ம் க்” வில் வந் து நிற் கிறது. ‘பொரச் சி தான். உலகத் தரம் தான். இந் த டக்ெக் கில பாருங் க், நம் ம் தமிழ் சினிமா கிட் ட யாரும் வந் துக் கிட முடியாது பாத் துக் கங் க்.” தான்.

இப் ப் பியே யாரும் ஏதும் களே வி கட்ெக் காமலயே, அழுக் குப் ப் போக் குளிப் பதுப் போல், பொதுப் புத் திப் போக் கத் தயேத் துக் குளித் துவிட் டுத் தமிழ் சினிமாவில் புரட் சிச் செய் துக் கொண் டிருக் கிறோம். எப் ப் போதும், ஒன் று அது தியாகராஜ் பாகவதரோ, இல் லை நடிகர் திலகமோ, இல் லை, மக் கள் திலகமோ, இப் பித் தான்., வரிசையாக, ஓவ் வொருவரும் தம் மை மையமாக வதைத் துக் கொண் டே, தம் மையே சினிமாவாக் கிக் கொண் டு வந் துள் ளனர். இப் ப் போது அது உலக் நாயகனையும், ச் ப் பர் ஸ்டாரையும் சினிமாவாகக் காட் டிக் கொண் டிருக் கிறார்கள்.

எப் ப் போதும் ஒரு ஸ்டாரை வதைத் து அவருக் க் றே ற்வாறு கத் தை எழுதுவது, அந் த ஸ்டார் தன் னையே சினிமா முழுதும் வியாபித் துக் கொள் வது, அதுவும் அவர் விருப் பத் துக் க் றே ப், அல் லது அந் த ஸ்டார், தன் ரசிகர் கள் எப் பித் தன் னைப் பார்க் க விரும் பிறார்கள் என் று நினைக் கிறாரோ அதற் க் றே ப், படம் முழுதும் தன் னை

•Written by - வங்கை சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

வியாபித துக கொள் வார என றால் , இது கடவைகை கிற காரியம் . வறும் வறும் வியாபாரம் . அந்த ஸ்டார் நடிகரும் இல்லை. கதை தமிழ் வாழ்க்கையும் இல்லை. அந்த படம் , சினிமாவும் இல்லை. வங்கை வியாபாரம் . ஓவ்வொரு ஸ்டாரும் ஒரு பராண்ட் .

இயக்குனர் என்பவர் கடமைக்கு வந்து யார் என்ன கடைக்கிறார்கள், புளியோ, பருப்போ, பொட்டலத்தில் மடித்துக் கொடுத்து, கல்லாவில் காசைப் போடுகிறவரையிருக்கிறார் இங்கு. . தயார் செய்து யாரோ, யார் விருப்பத்திற்கோ. என்று ஒரு இயக்குனர், 'கமல் சார்', ரஜினி சார் என்று ஒரு நடிகனைப் பார்த்துச் சொல்கிறாரோ, அந்த இடத்தில் சினிமா இராது. நடப்பது வங்கை பஜ்ஜி வியாபாரம் . ரஜினிசார் என்றால் வாழ்கை காய் பஜ்ஜி, சத்ய ராஜ் என்றால் (பாவம் இவருக்கு ஏன் சார் இல்லை?) கத்தரிக்காய் பஜ்ஜி. கமல் சார் என்றால் வங்கை பஜ்ஜி. வங்கை தைச் சுற்றி, அதை மையமாகக் கொண்டதான் மற்றதெல்லாம் . ரோல் , கதை, துணைநடிகர்கள் , ம் நடிகைகள் , ஹீ ரோயின்கள் பாட்டு, டான்ஸ் இதயாதி எல்லாம் , வங்கை தை மையமாகக் கொண்டதான் , மற்ற, கடலை மாவும், அரிசிமாவும், மிளகாய் தட்டை , உப்பு, எண்ணெய் எல்லாம் . மற்றதெல்லாம் இல்லாமல் வங்கை மாத் திரம் பஜ்ஜி ஆகாது. அதற்காக, வங்கை பஜ்ஜி என்ற பராண்ட் மாறாது.

இதில் கட்ட பஜ்ஜிகள் பெயர் மாறுவது போல, உலக நாயகன் பஜ்ஜி வறும். சப்பர் ஸ்டார் பஜ்ஜி வறும். இரண்டு பேருமே, சந்தைக்கு வரும் சரக்குகள் தாம் . இவர்கள் மாத் திரமல்ல, எல்லாருமே, எல்லாமுமே. சூப்பர் ம் ஸ்டார் ஆகட்டும் - (சூப்பர் ம் ஸ்டார் என விருது கொடுக்கப்பட்டது நேத்துக்கு முந்தின நாள் . இன்று திமுகவை விட்டுப் பிரிந்து வறும் ஒரு முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கிய பின் , சூப்பர் ம் ஸ்டார் என கலஞ்சூர் அழைப்பாரா என்பது சந்தேகம் தான்) - அது இயக்குனர் சிகரமாகட்டும் , இசைஞானி யாகட்டும் , மதராஸ் மொஸ்ட் டே ஆகட்டும் , எல்லாம் இந்த பஜ்ஜிகளுக்கு இரண்டாம் பட்ச சாமகரியைகள் தான் . ஆனால் இதில் கொஞ்சம் வித்தியாசங்கள் உண்டு. இரண்டும் கறிகாய் வகை தான் . ஆனாலும் , வங்கை ம் வங்கை தான் . உருளையைக் கிழங்கு உருளையைக் கிழங்கு தான் .

ரஜினி சார் , அதாவது சப்பர் ஸ்டார் தான் மையம் . அவரைச் சுற்றித் தான் மற்ற எல்லாமே.. உருவாகியுள்ள தன் இமேஜ் , தன் ரசிகர்கள் தன்னிடம் எதை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை மாத் திரம் இயக்குனர் மனத்தில் இருத்திக் கொள்ளவேண்டும் . அதற்குப் பகதை, அதற்குப் அவருக்கு ரோல் , இதயாதி. இததைத் தவிர இயக்குனரையும் மற்றவர்களையும் அவர் படுத்த மாட்டார் . சப்பர் ஸ்டார் என்ற இமேஜைக் கண்டு அவர்கள் தங்களையே படுத்திக் கொண்டால் அது வறும் விஷயம் . படுத்திக் கொள்கிறார்கள் தான் , பின் அதைப் பற்றிப் பெருமையாக மடிகைகளில் பசேய் புள்காங்கிதமும் அடவைார்கள் .

ஆனால் , உலக நாயகன் விஷயமே வறும். அவர் பெரிய கலஞ்சூர் . உலக சினிமாவல்லாம்

•Written by - வன்கட சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

பாக கறவர . ஊர் லே இரூக கற கவிஞர் களூக கலெ லாம் அவர் தோஸ் த ஞான கார். ஜாக கி சானலெ லாம் அவர் கப்டா ஓடியார்வாங்க. ஓரோர் படத் திலயும் அவர் மகேகப் போடறதே தனி. மகேகப் பும் போடணும் , அது கமல ஹாஸன் உலக நாயகன் னும் தரியணும் . அதிலே தான் இரூக கு விஷயமே. கள்ளனா வர்வார். டான்ஸ் ஆட்வார். டான்ஸ் ஆடி பரிய பரிய பட்டமலெ லாம் வாங்குவார். தானே பாட்வார். பொம்பிள வஷேம் போட்வார். பத்து வஷேம் போட்டு தசாவதாரம் பண்ணுவார். சொல்லப் போனா, தன் படத் திலே இரூக கற எல்லா வஷேமும் அவரே போட்டுக் குவார். அவர் போடாத வஷேம் ரொம்ப கொஞ்சம் தான் ., படத் திலே வர்ற கதிரை நாயி, இந்த வஷேங்க தான் அவர் இன்னும் போடலை. மனோரமா ஆச்சி மாதிரி ஏதாச்சும் இரூந்தா, போனாப் போகாது அவங்களே வந்து நடிச்சுக் குடுத்துட்டு போகட்டும் , என்று தாராளமாக விட்டுக் கொடுத்து விட்வார் . அப்பித்தான் அசின் , ஜோதிகா, ஸ்ரீ தவே, சிம்ரன் , இப்பி இவங்க வஷேங்களை எல்லாம் அவர் விட்டுக் கொடுத்துடுவார்., கவிதை எல்லாம் எழுதுவார். தான் நடிக்கிற படத் துக்கு தானே கதையும் வசனமும் எழுதிக் குவார். இயக் குனர் வலை முக் காவாசியையும் அவரே சஞ்சிக் குவார். டான்ஸ் ஆடறதுக் கு டோரண்டோ, பிராங்க் ஃபர்ட் ன் னு தான் போவார். இங்கே நம்ம ஊரிலே டான்ஸ் பண்றது அவ்வளவா அவர்க்கு பிடிக்காது. அவர் ரசிகர்க்கும் பிடிக்காது.

இதலெ லாம் ஏன்? அவர் ஏன் பத்து வஷேம் போடணும் , ஏன்? ஓவ்வொரு படத் திலயும் மகேகப் புதுசு புதுசா போட்டுக் கினே இரூக கார்வா கறதுக் கு, அவரது சூய மோகம் தவிர வறே ஏதாகிலும் கலாரீ தியான தேவை, காரணங் கள் இரூக கா என்று யோசித்தால் அவரும் சொல்லவில்லை. நமக் கும் புலப்படவில்லை. சூய மோகம் . அத் தோடும் தன் புதுப் புது அவதார மகிமைகள்க்கு வறே யாரும் உதவியதாகக் கட்ட அவர் மச்சு விடுவதில்லை. எல்லாச் சிறப்புக் களும் தனக்கே என்று ஆசைப் படுபவர் . எல்லாவற்றிலும் இரூக கும் பரம்பொருள் மாதிரி. பாத் ஆளுங் கள ளாம் உலக நாயகன் தான் . சகலகலா வல்லவன் தரிமில்லே. அதான் . இந்த சூய மோகம் தான் தன் வஷேங் களில் கட்ட அது கமலஹாஸன் தான் , உலக நாயகன் தான் என்று தன் னையே காட்டிக் கொள் வதில் பிரியமுள் ளவர் . இன்னும் னென்று. நடிப் பிலே மன்னன் . அதுக் கு வணே டிய இடம் படத் தில் தனக் கு வணே டும் என பதற் காகவே தான் னையே படம் முழுதுமாக விஸ்தரித் துக் கொள் வார் . அந்த வசதிக் குத் தான் கதையை தானே எழுதிக் கறதும் . அதுக் கு வசதியாத் தான் இயக் குனரின் பாதி வலையைத் தானே செய் யறதும் . அதிலே அயல் நாட்டு ஷட்டிங் குக் கும் வழி செய் துக் கணும் . தன் இடம் கலை சார் ந் தது. தன் ஓர் காலத் திய சகா ரஜனியோ பாமர ரசனகைக் குத் தீ னி போடுகிறவர் .

தன் னைப் போல உலகத் துக் கலைப் படங் களையலெ லாம் பாரத் து, அது எல்லாத் தையும் தமிழுக் கு கொணாந் துடனும் னு ஆசப் பட்டுத் தான் , (இதை மத் தவங் காபின் னு சொல் றாங்க) ஓவ்வொரு படமும் விதவிதமா, விதவிதா வஷேம் போட்டு எடுக் கற காரணம் . பாரதியாரே சொல் லியிருக் கரூல் லே. “பிறநாட்டு நல் லறிஞர் சாத் திரமலெ லாம் தமிழில் மொழி பெயரத் தல் வணே டும்” னு. அதைச் சினிமாலே வறே எப் பி செய் யறதாம் . அவர் கார் பாலசத் தரே அதைத் தான் நாளும் சஞ்சிட் பிர்ந்தார்?

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

(15) - ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி

தமிழ் சினிமாவில் நான் காணும் பாமரத்தனமும் அருவருக்கத் தக்கதுமான விஷயங்களே தமிழ் சினிமாவின் குணத்தையே நிர்ணயிக்கும் அளவு முழுமையாக ஆக்கிரமித்துள்ளதால், அந்த பாமரத்தனத்துக்கும் அருவருப்புக்கும் உருவம் தந்து உலகமும் சில பெரிய தலைகளைப் பற்றிப் பசேவனேடும். இப்படிச் சிலரை மாதிரித் தனித்துச் சொல்லி, அதாவே தமிழ் சினிமா மொத்தத்தையும் சொல்வதாகும் என்று சொல்வது நியாயமற்ற காரியமாகத் தெரியலாம். ஆனால், இந்த பெரிய தலைகள் என்ன செய்கின்றனவோ அதைத் தான் மற்றவர் அனைவரும் தம் இயல்புக்கும், பலத்துக்கும் ஏற்ப செய்துவருகிறார்கள். அவர்களின் ஓட்டு மொத்த செயல்பாடும் ஆளுமையும் தான் தமிழ் சினிமாவின் குணமாகின்றது. ஆனால் இந்த குணத்திற்கு உதாரணமாக அதைப் பெருமளவில் தன்னுள் கொண்டுவந்துள்ள அந்த பெரிய தலைகளைப் பற்றித் தான் பசேமுடியும். தமிழ் சினிமாவில் இந்த வகையில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான நடிகர்கள்/நடிகைகளை, இயக்குனர்களை, தொழில் நுட்பம் சார்ந்தவர்களை ஒவ்வொருவராக எடுத்துப் பசிக்கொண்டிருப்பது சாத்தியமல்ல.

முதலில் உலக நாயகன். முதலில் ஒன்றை மறு பசேச்சுக்கிடமில்லாமல் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இது வரை தமிழ் சினிமாவில் நாம் பார்த்த பெரிய பெரிய நகஷத் திரங்கள் அனைவரிலும், நடிப்பு என்றால் என்ன என்று தெரிந்தவர், அத்திறன் கைவரப் பெற்றவர் கமலஹாஸன் தான். சந்தகேமே இல்லலை. இதனை நான் அனகே தருணங்களில் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டிருக்கிறேன். கவனிக்கவும். தருணங்கள் என்று சொன்னேன். படங்கள் என்று சொல்லவில்லை. அவருக்கு ஈடான மற்றொரு திறனை நான் கண்டதில்லை. இருக்கக் கூடும் தான். ஆனால் அந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். உதாரணமாக, தவேயானி, பாரதி படத்தில் சிலைலம் மாளாக நடித்திருந்தது. தன்கனவாகக் கன்னி இமஜை முன்னிருத்தாது, மிக அமர்த்தியாக பயந்து ஓடும், ஒரு சாதாரண குடும்பப் பெண்ணாக சிலைலம் மாளானம் முன்னிருத்தியது, நம் சினிமா ஒரு கலைசார்ந்த மரபாக இருந்திருக்குமானால், தவேயானி, பாரதிக்கு முன்னும் பின்னும் டான்ஸ் ஆடி, கவர்ச்சிக்கன்னியாகவே தன் சினிமா வாழ்வை முடித்திருக்க மாட்டார். இது போல் தான் அர்ச்சனாவா, பாலு மகநே திராவின் வீட்டு படத்தில் நடித்திருந்தது?

இப்படி தவேயானி, அர்ச்சனா பற்றி ஒரு முழு படத்தையும் அவர்கள் நடித்து உயிர் கொடுத்து உலாவ வதைத் பார்த்திருங்கள் பற்றியும் பசேமுடிகிறதே, அப்படி நான் சிறந்த நடிப்புத் திறன் கைவரப் பெற்ற கமலஹாஸனின் ஒரு படத்தைக் கூட, ஒரு பார்த்திரத்தகை

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September•, 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September•, 2011 20:31•

இதற்கு ஹிந்தி சினிமாவிலிருந்து ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். ஒரு படத்தில் திலீப் குமாரும் நாஸருதீன் ஷாவும் சேர்ந்து நடிக்கிறார்கள். அதில் இடத்தில் இருவரும் வாக்கு வாதத்தில் மோதிக்கொள்ளும் காட்சி ஒன்று. திலீப் குமார் இயக்குனரிடம் சொன்னாராம். முதலில் நாஸருதீன் ஷாவை வதைத்து அவர் சம்பந்தப்பட்ட காட்சிகளை படமெடுத்து வாருங்கள். அதைப் பார்த்து நான் சம்பந்தப்பட்ட பகுதியை நடிக்கிறேன். நீங்கள் படமெடுத்துக்கொள்ளலாம். முதலில் நாஸருதீன் ஷாவிடம் போங்கள் “என்றாராம். இதில் விளையாடியிருப்பது திலீப் குமாரின் (Ego) இந்தக் காட்சியில் நாஸருதீன் ஷா தன்னையே நினைத்துவிடக்கூடாது என்ற எண்ணம் தான் செயல்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் அவசியமே இல்லை. நாஸருதீன் ஷா திலீப் குமாரை தன் முந்திய தலமுகையின் மிகச் சிறந்த நடிகர் என்று எப்பவும் ஒப்புக்கொள்வார். தன் ஓய்ந்த காலத்தில் இந்தக் கவலைகள் அவருக்கு அவசியமில்லை.

வடிகைகள் என்னவென்றால், உலக நாயகனான கமல் ஸார், திலீப் குமாரை சிறந்த நடிகர் என்று ஒரு தொலைக்காட்சிப் பேட்டியில் சொல்லியிருக்கிறார். இங்கு தான் சிக்கல்கள் எல்லாம் பிறக்கின்றன. திலீப் குமார் சிறந்த நடிகர் என்று ஒருவர் ஒப்புக்கொள்ளும் போது, அது உண்மையானால், அத்தோடு வித்தியாசமான பார்வைகளும், ரசனையையும், மதிப்பீடுகளும் கொண்ட ஒரு உலகத்தைக் கட்டிவைத்து முன் வைத்தாய்விட்டது. அந்த உலகத்துக்கும், கலஞ்சரின் முன்னோக்கிய சினிமா கலாத்தொழில் பராமுகி வசனத்தில் தான் பார்த்து இப்போதும் வியப்பதாகச் சொல்வதும், இயக்குனர் சிகரத்தையே போற்றுவதும், ரஜினி சார் சினிமாவில் இன்னும் செய்யவேண்டியது நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்வதும், தான் நடிக் பதத்து வடிகைகளை வலியுறுத்துவது கதை எழுதிப் பெருமைப்படுவதும், மொத்தத்தில் தான் உலக நாயகனான தமிழ் சினிமாவும் முற்றிலும் வேறு உலகத்தைச் சேர்ந்தது தான். இரண்டையும் ஒரு மனிதனின் சிந்தனையில் இருக்க முடியாது. சமீபியாவதைத் தரம் பார்த்து வாங்குகிறவன், வகைக்கோல் போரணை மாங்கு மாங்கு என்று தின்றனாக்கொண்டிருக்க முடியாது இல்லையா? இரண்டையும் ஒரே இடத்தில் ரசனையில் பார்க்க முடியுமோ?

உலகத்தின் சிறந்த கலைப் படங்களையெல்லாம் பார்க்கும் ஆசை கொண்ட ஒரு சினிமா நடிகன் இருப்பது சந்தோஷமான விஷயம். அது கலைப் பசியின் காரணமா இல்லை, எதற்குக் காபி அடித்து இங்கு தன் மனத்தை ஆகாயத்துக்கு உயர்த்திக்காட்டவா என்பதைப் பிறகு ஆராயலாம். இப்போதெல்லாம் அது கலைப் பசி என்றே கொள்வோம். அந்தக் கலைப் பசி கொண்டவன் திலீப் குமாரை சிறந்த நடிகனாகக் கண்டால் அது பூரிகிறது. ஆனால் அந்த மனிதனுக்கு சூயம்மோகம் உலக நாயகனிடம் காண்பது போல் இருக்குமோ? என்றாவது இந்தச் சீரழிந்த தமிழ் சினிமாவிலாவது, ஒரு நல்ல படத்தைத் தமிழ் வாழ்க்கையை அதன் வாழும் வண்ணத்தில் காட்டும் படத்தில், அதில் தன்னையே ஒரு நம்பத்தகுந்த வாழும் பாத் திரத்தில் தன்னையே அழித்துக்கொண்டு உருவாக்கிக் காட்டவேண்டாம் என்ற ஆசை எழாதா, அவ்வளவு உலகத்தின் சிறந்த படங்களையும் பார்க்கும் ஒரு தமிழ் சினிமா நடிகனுக்கு? நடிப்பு என்ற தொழில் திறனைத் தன் சிந்தனையில் தன் நீண்ட கால பயிற்சியில் வளர்த்துக்கொண்ட நடிகனுக்கு அந்த ஆசை எழாதா என்ன? அப்போது தானே நடிப்பு என்னும் தொழில் திறனைக் கொண்டவன் ஒரு கலஞ்சரம் ஆவான். தனக்கென ஒரு பார்வை, ஒரு தவம், ஒரு அரப்பணிப்பு இல்லாதவனென்றுத் திறன் மாத் திரம் ஒரு கலஞ்சரனை உருவாக்காது.

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

அந்தக் கலஞ்சன் தன் கலையில், மக்கள் வாழ்க்கையில், சுற்றியுள்ள உலகில் ஆழ்ந்திருப்பான். அவன் தான் சுற்றியுள்ள சமூகத்தைப் பாதிப்பான். அதைத் தான் ஷாப்னா அஸ்மியிடம், நாசருத் தீன் ஷாவிடம், அக்கால கபே.பி.சுந்தராம பாளிடம், என்.எஸ் கிருஷ்ணனிடம் வள்ளை ஆட்சியை எதிர்த்து நாடகம் போட்டு சிறை சென்ற நாடக மடையிலேயே உயிரை விட்ட அக்கால நாடக நடிகர்களிடம் காண்கிறோம். அதிகார நாற்காலி கண்டவிடமெல்லாம் காலில் விழுபவனிடம் அதைக் காணமுடியாது. அவன் வறும் கத்தாடி. சூய மோகம் எவ்வளவு இருந்தாலும் அது அதிகாரத்தைக் கண்டதும் காலில் விழுத் தயாராகிறது. தன் பலத்தை அறிந்தவனின் தலையெழும் அல்ல அது.

உலகநாயகன் என்று தன்னகைக் கண்ணாடியில் பார்த்து மகிழும் மனம் தான் இயக்குனர் சிகரம் மக்கள் திலகம் நாமம் கடைசும் போதெல்லாம் பொது மடையிலே லக்ஷார் சச்சை செய்வதில் நிர்பந்திக்கிறது. அது தான் மனதார நம்பும் உண்மை அல்ல என்பது தெரியும், நான் முன்னர் சொன்ன சிறந்த நடிகரின் திறன் வெளிப்படும் தருணங்கள் என்று முன்னே சொன்னேனே, அந்தத் திறன் கொண்ட நடிகன், உலகில் சிறந்த திரைப்படங்களையெல்லாம் பார்த்து மகிழும் ஒரு நடிகன், தலைப் குமாரச்சிறந்த நடிகனாகக் காண்பவன், கலஞ்சரிடம் தான் தான் தமிழ் கற்றதாகச் சொல்ல மாட்டான். பராசக்தியில் காலத்தை முந்திய சினிமா கலை நுட்பங்களாகக் கண்டு வியப்பதாகச் சொல்ல மாட்டான்.

• (16) - ஐந்தாம் பருவம் (14, 15 & 16)

இப்படியே நான் தமிழ் சினிமாவில் கமல் சாரின் பாதத்திரத்தை, அவர் விரும்பி முயன்று விடாது வெளிக் காட்டிக்கொள்ளும் பாதத்திரத்தின் குண விசேஷங்களைக் கற்றுக் கொண்டு கவனித்துக் கொண்டே போனால், எனக்குத் தான் ஏதோ அவர் மீது தனிப்பட்ட வன்மம் இருப்பதால், அவரை இப்படி விமர்சித்துக் கொண்டு போவதாகத் தோன்றும். அது அவருக்குத் தனி மனிதராகப் பிறந்த அநியாயம் செய்வதாகவும் தோன்றக்கூடும். கமல் சாரின் ரசிகர்களுக்கு எல்லாம் அப்படித் தான் மிக எளிதாக என் மீது குற்றம் சாட்டத் தோன்றும். அது தான் அவர்களது சிந்தனையும் சூய உணர்வுமற்ற பரிதாபத்திலிருந்து கமல் சாரையும் அவர்களையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் வழியுமாகும். திடீரென்று அவருடைய 87-ம் வயதில் கருணாநிதியை, “இவ்வளவு வயதில் ஏன் கஷ்டப்பட்டு நிக், பச்சோம் சாமி கும்பிட்டிட்டு வந்துட்டாங்களேன். நிம்மதியாக இருக்கும்” என்று சொன்னால் அவரால் ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா? இவ்வளவு நீண்ட காலம் பாதகாத் திமஜை மிஞ்சி இருக்கிற காலத்துக்கு அவரு காப்பாத்த வேண்டாமா? மலேம் அது பெரும் மன உளைச்சலில் வறே ஆழத்திலும். ஆக, அவர்களுக்கு வறே

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

ஓர் "சாரோ" "நாயகனோ" கிடகை கும் வரன இந் த அவஸ தன தடாடரத் தான சயெ யும் .
போகட் டும் .

எனக் கு கமல் சார் ஓர் சௌகரியமான பெயர் தான் . அது தமிழ் சினிமாவை ஆக் கிரமித் துள்ள பல போக் குகளில் ஓர் போக் கை உருவகப் படுத்தக் கிடத்த அந்த போக் கின் வறெ றிகரமான உதாரணமே . உண்மையில் எல்லாமே கொள்ளை கொள்ளையாக காசு எப்படி சம்பாதிக்கிறதங்கற சமாசாரம் தான் . ஆனால் கலகை காகத் தவம் கிடப்பதான, தான் ஈடுபட்டிருப்பது ஓர் கலகை என்று சொல்லிக்கொள்ள அப்படி தமிழ் ரசிகர் உலகை நம்ப வகைக் , ஓர் தனி பாதை . ஓர் காலத்தில் இந் தத் துறையில் இருப்போர் அத் தனை பரேம் கத்தாடிகள் என்று தான் பசேப் பட்டார்கள் . அறியப் பட்டார்கள் . அவர்கள் தொழில் , நடிப்பு, வாழ்க்கை எல்லாம் என்னவாக இருந்தாலும் , அக் கத்தாடிகளில் சிலர் கலையைப் பணியவர்கள் . சிறந்த சங்கீ த கலைஞர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் உலகம் கத்தாடிகள் உலகமாகத் தான் இழிந்து பசேப் பட்டது . அவர்களில் சம்பாத்தியம் எப்படி இருந்தாலும் சம்பக் பொறுப்பு என்ற பிரகஞ்சையோடு சயெல் பட்டவர்கள் . தம் வாழ்க்கையை பணயம் வைத்தவர்கள் . தம்மனை இழந்தவர்கள் . அது ஓர் காலகட்டம் . அக் காலகட்ட பொது தரம் . "அது சரியா, பணம் வருதுங்கறதுக் காக என்ன வணோலும் சயெயறது?" என்று படிப்பறிவற்ற ஏழை கட்ட சொல்லக் கட்டிய ஓர் பொது தரம் பரவலாக இருந்த காலம் . .

ஆனால் கத்தாடிகள் கலைஞராகிவிட்ட இந் த காலத்தில் தான் சினிமா உலகம் அதன் ஆத்மார்த்தத்தில் கத்தாடிகள் உலகமாகியிருக்கிறது . கலைஞர்கள் கத்தாடிகளாக இழிந்து பசேப் பட்ட காலம் போய் கத்தாடிகள் கலைஞர்களாக கோஷிக்கப் படும் காலம் இது . இவர்கள் தம் வளத்துக் காக எதையும் பணயம் வைப்பார்கள் . தம் சூய கௌரவத்தையும் இழக்கத் தயாராவார்கள் . குத்தாட்டம் ஆடுபவர்களும் ஆட்டிவிக்கிறவர்களும் , அதற்கு இசை அமைப்பவர்களும் , பாடுபவர்களும் கலைஞர்கள் தாம் அவர்கள் அரசியல் அதிகார மடேகைகளில் கௌரவிக்கப் படுவார்கள் . இவர்களில் பெரும்பாலோர் ஆட்டிவிக்கப் படும் பாவகைகள் என்பதுதான் உண்மை . அரசியல் அதிகாரம் இவர்களையப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் போது பாவகைகள் அங்கும் வீற்றிருப்பதை நாம் குறை சொல்ல முடியாது .

இரண்டு பெரும் பிரிவுகளை இங்கு நாம் காணலாம் . உத்தேசமான இரு பெரும் பிரிவுகள் . ஓர் சில குணங்கள் இரண்டிலும் காணப்படலாம் . சில குணங்கள் மங்கலாக மாறி மாறிக் காணலாம் . முற்றிலும் ஒன்றை ஒன்று மாறிக் காணும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான பிரிவுகள் அல்ல . எல்லாமே வியாபாரம் தான் . பணம் சம்பாதிக்கத் தான் . புகழ் விரும்பித் தான் . இதில் எதைக் குறை கற்ற முடியும் ? ஆனால் , புகழோ , பணமோ , விளம்பரமோ , இவை எதற்கும் எவ்வளவு தீரம் ஓர் மனிதன் செல்லத் தயாராக இருக்கிறான் , எதையெல்லாம் விலையாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறான் , எதையெல்லாம் சயெயத் தயாராக இருக்கிறான் என்பதில் தான் நாம் ஓர்வனை கலைஞன் என்றும் மற்றவன் பணத்துக் காக எதையும் சயெய்வன் என்றும் பிரித்துக் காண்கிறோம் . இன்னொன்று , ஓர் தனி மனிதனின் ஆளுமை . எந்த சயெலிலும் அவன்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

தன் ஆளுமையை எடுத்துச் செல்பவன். தன் செயல்களில், சிறந்தனையில், தன் ஆளுமையை பிரதிபலிக்கச் செய்பவன்.

அப்போது தான் தனக்கு இருக்கும் நடிப்புத் திறனை, கமல ஹாஸன் ரசிகர்களையே வாய் பிளக்க வகைக்கும் சஷேட்கைகள்குத்தான் செல்விடுகிறாரே தவிர ஒரு கலஞ்ஞின் மனமோ பார்வையோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது காரணம் அவரிடமிருந்து அப்படி ஏதும் வந்துவிடவில்லை. அவருடைய ஆளுமை அப்படிப்பட்டது. உலகத்தின் சிறந்த படங்களையெல்லாம் அவர் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வது தன் கலை உணர்வுகளை விசாலப் படுத்துதிக் கொள்வதற்கோ தன் புரிதலை ஆழப்படுத்துதிக் கொள்வதற்கோ இல்லலை. எதை எதையெல்லாம் எங்கேயிருந்து எடுத்துத் தாண்டித் தான் வித்தியாசமாகச் சிறிப்பவன் என்ற செயற்கையான இமேஜைப் பெரிதாகக் கிக் கொள்ளத் தான் என்பது வாத்தம் புரிந்து நிலை நிறுத்த வேண்டிய விஷயம் இல்லலை.

இன்றைய தமிழ் சினிமாவில் எல்லோரும் பணம் சம்பாதித்துத் தம் வாழ்க்கையை வளமாக்கிக் கொள்ளத் தான் வந்திருக்கிறார்கள். யாரும் பணத்தைக் கொட்டி இழக்க வரவில்லை. அவரவர்க்குத் தெரிந்த தொழிலைச் செய்து பணம் சம்பாதிப்பதிலோ, பிராபல்யம் அடையதிலோ, யாருக்கும் ஆகஷேபணை இருக்க முடியாது. அத்தோடு பிராபல்யம் எங்கு புகழாகப் பரிமளிக்கிறதோ, தொழில் எங்கு கலையாகப் பரிணாமம் பெறுகிறதோ அதையும் உணரும் திறனும், புரிந்து கொள்ளும் பிரக்ஞையும் நமக்கு இருந்தால் நல்லது. இருக்க வேண்டும். பால் முனி வாங் லங்காக் நடித்த காலத்தில் உலகத் திரைப்படக் கலை என்ற சமாசாரம் எல்லாம் ஏதும் கிடையாது. Good Earth-ம் ஒரு கமர்ஸியல் படமாகத் தான் பணம் போட்டு பணம் சம்பாதிக்கத் தான் எடுக்கப்பட்டது. பணம் சம்பாதிப்பது என்பது அபத்தமான அசிங்கமான அதர்மமான எல்லை வரக்கூம் அர்த்தப்படுத்துத் தபட்டு வாழும் தர்மமாகி விடாத காலம்.

ஆனால் பணம் பணந்து என்பது ஒரு மாதிரியாக் அர்த்தப்படுத்துத் தபட்டு, அதுவே சினிமாவாகி வளர்ந்து விட்ட இன்றைய காலகட்டத்தில், அந்த சினிமா தர்மத்தை, வியாபாரம் பண்ணும் உத்திகளை ஒன்று விடாமல் கடைப்பிடித்துக் கொண்டே தான் ஒரு பெரிய கலஞ்ஞனாக் கூம் என்ற தானே வருவித்துக் கொள்ளும் மயக்கத்தில், மிதப்பில் ஒருவன் ஆழ்ந்து விடும் போது தான் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. இன்னொரு முனையைப் பார்க்கலாம். சப்பர் ஸ்டார், ரஜினி சார் இருக்காரே, இருபத்தாறு கோடி ஒரு படத்துக்குப் பெறுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அது இன்றைய ரேட். முதலில் நபிக்க வந்த போது கொஞ்சமாகத் தான் ரொம்பவும் கொஞ்சமாகத் தான் இருந்திருக்கும். தமிழ் சினிமாவை விட பலமடங்கு அதிக சந்தையுள்ள ஹிந்தி சப்பர் ஸ்டார் களே அவ்வளவு பணம் பெறுகிறார்கள் என்பது சந்தேகம். அவர்களில் எவரையும் வதைத்து 150 கோடி ரூபாய் ஒரு படத்துக்கு செலவழிப்பார்களா என்பதும் சந்தேகம் தான். வயது அறுபதாகப் போகிறதா? ஏதோ அப்படித் தான் கிட்டத் தட்ட. அதை மறைப்பதும் இல்லலை. ஒரு சப்பர் ஸ்டாரின் முகமோ, அழகோ, பந்தாவோ எதுவும் இல்லலை. சந்தைக்குப் போகும் இமேஜே அவ்வளவும், நிஜ வாழ்க்கையில் பார்க்கும் இமேஜைக் கூம் முற்றிலும் வேறான அந்த இமேஜே சினிமாவில் தோன்ற ரசிகர்கள் எதிர்பார்க்கும் சந்தோஷத்துக்காகத் தயாரிக்கப் படுகிறது. அது தான் அல்ல. ஸ்ரீ ரங்கம் சன்னதித் தருகர்களில் கோஷா விறகமுடியாது. ஜெட்டாவில் காஞ்சீ புரம் பட்டுப் பூவகை கடனை

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September• 2011 20:31•

வகை க முடியாது. தவறிப் போய், சந் தனையில் ஆகிவந்த ஃபார் மூலாக களோடும் தன் ஆசையையும் கொஞ்சம் கலந்து தயாரித்த பாபா படம் “தலீ வா, ஏமாத் திப் புட் பியே தலீ வா” என்ற ரசிகர்களின் பாலம்பலகைக் கேட்ட பிறகு அந்த சிந்தனையையே சினிமாவிலிருந்து ஒதுக்கியாயிற்று.

தனக்குப் பிடித்த தான் நடித்த படங்களைச் சொல்லக் கேட்ட கார் பாலசந்தரிடம் ரஜினி (அங்கு கார்வின் முன்னால் ரஜினியாகத் தான் அடக்க ஓடும் கமாக உட்கார்ந்திருந்தார்) சொன்னது. ராகவந்திரா, படையப்பா. தன் இயக்கத்தில் நடித்த படம் எதையும் சொல்லலையே நீ” என்று கார் கேட்க, அவர் கார்வைச் சந்தோஷப்படுத்தப் போய்யாக எதுவும் சொல்லவில்லை. சிரித்து மௌனமானதைத் தான் நான் பார்த்தேன். கார் தான் இயக்குனர் சிகரமாயிற்று. உலகத் தரம், என்று ஏதோ கார் கேட்க, ரஜினி, “மிகவும் வளிப்படையாக, பந்தா ஏதும் இன்றி, தன் உலகம் கமர்ஸியல் உலகம் தான் என்றும் தனக்கு கலை, அது இது என்று எல்லாம் ஏதும் தனக்கு தெரியாது என்றோ என்னவோ சொல்லி கார்வாக்கும் ரசிகர்களுக்கும் ஏமாற்றத்ததைத் தந்தார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். எனக்கு, “அப்பா, இந்த வேஷங்கள் போடும் உலகில் ஒரு நேர்மையான மனிதனைச் சந்தித்தோம் என்ற சந்தோஷம் ஏற்பட்டது.

உலக நாயகன், கமல் ஸார் தான் இருப்பது கமர்ஸியல் உலகம் என்று தன் கார்வாக்கு உலகம் முழுதும் பார்க்கும் ஒரு சன் தொலைக்காட்சிப் பட்டியில் சொல்லியிருக்க மாட்டார் என்று தான் நின்கைகிறேன், அவரை நான் சரியாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்றால்; அவர் தான் 1952 பராசக்தியிலேயே எதிர் காலத்தில் வரவிருக்கும் சினிமா கலை நுணுக்கங்களையெல்லாம் “கலைஞர்” வசனத்திலேயே கண்டு மகிழ்ந்தவர் ஆயிற்று. கலைஞர் சினிமா வசனங்கள் தான் அவருக்கு தமிழே கற்றுக்கொடுத்ததாமே. ஆனால் அந்த ஆரம்ப காலங்களில் கும்புத்தத்தில் இயக்குனர் சிகரத்தைப் பற்றி ஏதோ எழுதப் போக, கார்வாக்கு கோபம் வர, தகராறு முற்றி, அந்தத் தொடரையே கும்புத் நிறுத்தியது. கமல் ஸாரும் வருத்தம் தெரிவித்து அதற்குப் பிறகு அம்மாதிரி தவறுகளதேயும் நேராத வாறு ஜாக் கிரதையாகவே இருப்பது மட்டுமல்லாமல், தன் கார்வின் பாதையிலேயே யாரும் தன்னபை பற்றியும் புகழுகைகள் தவிர வேறு ஏதும் மச்சுக் கூட விடாதவாறு பார்த்துக்கொள்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. சமீபத்தில் கூட ஜயோ தொலைக்காட்சியில் யாரோ அவரைப் பற்றி ஏதோ சொல்லப் போக, அது உலக நாயகனுக்குத் தெரிய வர, அவர் உடனே தானே ஜயோ தொலைக்காட்சி அலுவலகம் சென்று அந்த ஆக்ஷேபகரமான கருத்துக்கள் வளிவராதவாறு தணிக்கை செய்துவிட்டது தான் திரும்பினார் என்று தினகரன் இணைப்பு ஒன்றில் படித்தேன் தன் கருத்துக்களைச் சொல்லவே கூட பயப்பட வேண்டிய நிலை. தன் கார்வமை நிதன் வழிச் சென்ற ராமானுஜர் பற்றி நாம் படித்திருக்கிறோம். மகாத்மாவையே எதிர்த்து நின்ற காங்கிரஸின் தலமையைத் திரிபுரா காங்கிரஸில் பெற்ற சபாஷ் சந்திர போஸ் பற்றியும் மீதத் தலமைமுறையினருக்குத் தெரியும். இத் தலமைமுறை சரித்திரத்தில் படித்திருப்பார்கள். சென்ற தலமைமுறையினருக்குத் தெரியும் அண்ணாதுரை தன் கார்வதைத் தொடர்ந்து இனி செல்ல இயலாது என தனிக் கட்சி தொடங்கி கார்வின் சாபங்களை தான் மூதன் மந்திரியாகும் வரை கேட்கும் நிலை வந்தது. கணக்குக் காட்டு என்று திமுக தலைவரைக் கேட்டு அவரது பகமையைச் சம்பாதித்துக்கொண்ட எம்.ஜி.ஆர் பற்றி தெரியாத தமிழன் இருக்க முடியாது. எதிர்த்துத் தன் வழிச் சென்ற யாரும் அதற்காகச்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September•, 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September•, 2011 20:31•

சிறுமனைப் பட்டதில் லை. ஒரு கட்டத்தில் தன் கருத்தை வெளியிட்டது தம் தனித்துவத்தையே தாழ்த்திக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். அத்தகைய கட்டம் யாருக்கும் வரும். தனித்துவமும் சுவமான ஆளுமையும் வாய்க்கப்பட்டவர்கள் தலையையே கதி என்றிருப்பது கடினமான காரியம். அது வாய்க்கப் பெறாதவர்கள் பற்றிப் பேச்சில்லை..

இன்றைய தமிழ் நாட்டில் தனக்கு தயைவந்தியை உண்டு, தான் நாஸ்திகன் இல்லையென்று பொது மனையில் சொல்லி அதைச் செயலில் காட்டித் தன் வழிசெல்லக் கூட ஒரு தனியம் வண்டும். இதில் ஏதும் வீரம் வண்டும் விஷயம் இல்லை. ஆனால் அரசியல் சமீகச் சமீகல், அவனை மீட்க என்றும், பகுத்தறிவு அற்றவன் என்றும் சொல்லுமோ என்ற பயம் சமீகத்தில் பிரபலங்களாகி விட்டவர்களையெல்லாம் வாட்டி வதைக்கிறது. வேடிகளை என்னவென்றால் தான் நாஸ்திகன் என்று சொல்வதில் ஒரு போலிப் பெருமை இருப்பதாக, தான் மிக அறிவாளி போலவும் பந்தாசெய்துகொள்ள நாஸ்திகன் என்ற பிரகடனம் தவேன என்று அப்பிரபலங்களுக்கு எண்ணம் இரண்டிலுமே போலித் தனங்கள் பரவலாகக் காண்கிறது என்றாலும் நாஸ்திகத்தில் அறிவாளி பந்தாசேந்துகொள்கிறது இந்த பந்தா உலக நாயகனிடம் இருப்பது பட்டவர்த்தனம். அதோடு கலஞ்சராக அறியப்படும் திமுக தலைவரிடம் தயைவந்தியைக் கொண்டவர்களை இழிவாகப் பேசுவது ஒரு பழக்கமாகக் காண்பது போல, அவரைத் திருப்திப் படுத்துதும் சிந்தனையிலேயே இருக்கும் உலக நாயகன் தன் நாஸ்திகத்தையே கர்வத்தோடு பிரகடனம் செய்து கொள்வதோடு ஆஸ்திக நம்பிக்கைகளை ஆபாசப் படுத்துவதும் அவருக்கு விருப்பமான விளையாட்டும். மனம்தன் அம்புகாக அவர் கவிதை என்று சொல்லிப் பிக் பபோக, அதன் புண்படுத்தும் எண்ணம் பலத்த எதிர்ப்பை விளைவிக்க பின் அந்த கவிதை எனப்பட்டது நீக்கப்பட்டது.

நான் ஒருவரது தயைவந்தியைப் பற்றியோ அது இன்மையைப் பற்றியோ எதுவும் சொல்வதற்கில்லை. அது அவரவரது சிந்தனையைச் சார்ந்த சூதந்திரம். தயைவந்தியைத் தனி மனித சிந்தனையைச் சூதந்திரம் போல, அது மரியாதைக்குரியது. மதிக்க வேண்டுவது. அது பற்றிப் பேசலாம். கருத்துக்கள் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். ஆனால் மற்றவர் சிந்தனையைக் கவேலப் படுத்தக் கூடாது. மனம் புண்படுத்தக் கூடாது. அதற்கு எந்த உரிமையும் மற்றவர்க்கு இல்லை. வேத காலத்திலிருந்து நாஸ்திக சிந்தனைகள் இருந்துள்ளன. அவர்கள் தத்துவ தரிசிகளாக, கலஞ்சரங்களாக இருந்துள்ளனர். அவர்கள் மனித சிந்தனையைக் கும் வாழ்வாக்கும் வளம் சேர்த்தவர்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் காணப்படுவது போல, அது ஒரு தரப்பினரிடம் கொண்ட பகமையால் அவர்களை இழிவு படுத்த மறிகொண்ட அரசியல் கொள்கையானால் அது ஒரு இழிந்த மனதையே வெளிக் காட்டும். அப்படி இழிந்து பேசுகிறவன் கலஞ்சராக மாட்டான். அவன் மரியாதைக்குரிய மனிதன் கூட இல்லை. அவன் ஒரு கட்டைத் தர மனிதன். அரசியல் வாதி.

தன் தயைவந்தியை, தான் நம்பும் ஆசாரங்களை ரஜனி காந்த் பிரசாரப் படுத்துவதுமில்லை. அது தனக்குப் பெருமை சேர்க்கும் ஒன்றாகவும் பிரகடனப் படுத்துவதில்லை. அந்த நம்பிக்கை அற்றவரை இழிவு படுத்துவதுமில்லை.

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 13 •September•, 2011 20:07• - •Last Updated•

••Tuesday•, 13 •September•, 2011 20:31•

தன்னளவில் அது தன் நம்பிக் கை சார்ந்தது. தான் வாழும் வழி அது என பதை அவர் மறைப்பதும் இல்லலை. பொதுவில் வகை கத் தயங்குவதும் இல்லலை. தன் மகள் திருமணத்தை அவர் வதைக் கசடங்குகளோடும் உலகம் பார்க்க நடத்தியது, 'பாபா'வை ரசிக் காத தன் ரசிகர்கள் கட்டம் என்ன சொல்லுமோ, தன் சினிமா வியாபாரம் இதனால் கடுமோ என்றும் அவர் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. அவர் மனத் திடத்தையும் தன் நம்பிக் கைகளின் பலத்தையும் சொல்லாமல் சொல்லும். ஒரு சினிமா சப்பர் ஸ்டார், நாஸ்திகத்தைப் பெருமையாகக் கருதும் அரசியல் சமூகத்தில். அத்தகைய அதிகார மையங்களின் நெருக்கத்தில் இருக்கும் ஒருவரின் இத்தகைய செயல் இது என வழி, இது தான் நான் என்றும், தன் சப்பர் ஸ்டார் இமேஜ் இமேஜ் தானே ஒழிய அது தான் அல்ல, என்றும் உலகின் முன் வதைத்தது, ரஜினி காந்தை மரியாதைக் குரிய மனிதனாக, நாம் மதிக்க வேண்டிய மனிதனாகக் காட்டுகிறது. அவர் சினிமாவில் ஒன்று கட்ட எனக் குப் பிடித்த தில்லை. அவர் சினிமாவை சினிமாவாக நான் ஏற்பதில்லை. அவர் சினிமாவில் ஏற்ற பாத் திரங்கள் அவருக்கு தன் நடிப்புத் திறனைக் காட்டும் வாய்ப்பைத் தராமல் போயிருக்கலாம். இது தமிழ் சினிமாவில் உள்ள எல்லாரையும் சாரும் குற்றச் சாட்டுத் தான். அவர்கள் பாத் திரங்கள், அவர்கள் கதைகள், அவர்கள் பச்சைகள் என எதுவும் எனக்கு அவற்றை நம்பக் தன் மையைக் கொடுக்காமல் தான் இருக்கின்றன. இந்தக் கட்டத்தில் மிக வற்றிக் கமாக ஒரு சந்தையை உருவாக்கிக் கொண்டுவர ரஜினி காந்த். ஒரு சப்பர் ஸ்டாராகவும் ஆக்கியுள்ளது அந்த வற்றி. ஆனால் அவர் என்னளவில் ஒரு தனி மனிதராக மரியாதைக் குரியவர். . . .

Swaminathan Venkat < vswaminathan.venkat@gmail.com